

DECIZIE

29 martie 2017

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova,
Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinînd recursul declarat de către avocatul Nicolae Leșan, în interesele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.211,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.211, privind încasarea datoriei,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, prin care nu s-a dat curs cererii de apel depuse de avocatul Nicolae Leșan, în interesele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.211,

c o n s t a t ă :

La 12 ianuarie 2016, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” (în continuarea SA „Termoelectrica”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.211 (în continuare CCL nr.211), solicitînd încasarea sumei de 215 117,10 lei, cu titlu de datorie pentru energia termică pentru perioada 01.01.2015 – 30.04.2015.

În motivarea cererii a indicat că, în baza contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr.211 din 13 iulie 2009, încheiat între SA „Termoelectrica” și CCL nr.211, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate la obiectele sale, însă din cauza neonorării obligațiilor contractuale s-a acumulat o datorie în sumă de 215 117,10 lei, pentru perioada 01.01.2015 – 30.04.2015.

Prin hotărîrea Judecătoria sectorului Rîșcani, municipiul Chișinău, din 07 iunie 2016, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica” și a fost încasat din contul CCL nr.211 suma de 6 453,13 (șase mii patru sute cincizeci și trei) lei 13 bani cu titlu de taxă de stat.

La 06 iulie 2016 avocatul Nicolae Leșan, în interesele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.211, a contestat cu apel hotărîrea Judecătoria sectorului Rîșcani, municipiul Chișinău, din 07 iunie 2016, solicitînd totodată, în temeiul art.85 din Codul de Procedură Civilă, scutirea de la plata taxei de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, a fost respins demersul avocatului Nicolae Leșan, în interesele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.211 privind scutirea de la plata taxei de stat. Nu s-a dat curs cererii de apel și s-a acordat termen pentru înlăturarea neajunsurilor cererii de apel și anume, prezentarea cererii de apel motivate și a dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 202,50 (două sute doi) lei 50 bani, fiind acordat un termen de 10 zile din momentul recepționării încheierii.

La 30 ianuarie 2017 avocatul Nicolae Leșan, în interesele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.211 a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, solicitând admiterea cererii, casarea încheierii recurate și restituirea pricinii pentru rejudecare, la etapa examinării cererii de apel.

În motivarea cererii a indicat că, nefiind prezenți în ședința de judecată în care s-a examinat demersul, nu au avut posibilitatea reală și efectivă de a-și susține demersul de scutire de la plata taxei de stat.

Susține recurentul în încheierea contestată este neîntemeiată, deoarece nu au fost prezentate probele pertinente și admisibile în vederea justificării stării materiale dificile.

Studiind materialele dosarului, în raport cu temeiurile invocate în recurs și prevederile Legii, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Nicolae Leșan, în interesele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.211 este neîntemeiat și necesită a fi respins, din următoarele motive.

În speță, la 06 iulie 2016, avocatul Nicolae Leșan, în interesele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.211, a contestat cu apel hotărîrea Judecătoriei sectorului Rîșcani, municipiul Chișinău, din 07 iunie 2016, fiind solicitată și scutirea de la plata taxei de stat la depunerea apelului. (f.d.40-41)

Conform art.364 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărîre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

Conform art.365 alin.(1) lit.d) din Codul de Procedură Civilă, în cererea de apel se indică motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

Conform art.368 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordînd apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

În acest sens, instanța de apel, ghidându-se de prevederile legale citate supra, în mod just a dispus de a nu da curs cererii de apel, în condițiile în care în speță nu au fost respectate exigențele stabilite de lege, nefiind prezentată dovada de plată a

taxei de stat și nici cererea de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

Totodată, conform art.85 alin.(4) din Codul de Procedură Civilă, în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens, persoana fizică sau juridică este scutită de către judecător (de către instanța judecătorească) de plata taxei de stat sau de plata unei părți a ei.

Se cere a fi precizat că scutirea de la plata taxei de stat, prin prisma art.85 alin.(4) din Codul de Procedură Civilă, este un drept al instanței de judecată, dictat de capacitatea reală a justițiabilului de a achita taxa de stat calculată conform Legii taxei de stat nr.1216-XII din 03.12.1992, capacitate care urmează a fi apreciată de către instanță și care urmează a fi nemijlocit reflectată de probele anexate la dosar în acest sens.

Colegiul atestă faptul că, la materialele dosarului, întru argumentarea temeiniciei demersului de scutire de la plata taxei de stat s-a invocat în mod declarativ situația economico-financiară precară, pretinsă a fi confirmată prin acte/documente anexate la apel. (f.d.40).

În acest sens Colegiul reține că recurentul nu a prezentat probe în vederea determinării situației materiale reale a acestuia și determinării imposibilității de a suporta cheltuielile vizate de plata taxei de stat sau caracterul excesiv al acesteia, fiind în mod declarativ formulat un demers, fără a fi anexat la cererea de apel cel puțin un înscris (f.d.41).

De altfel, CtEDO a relatat în practica sa constantă că, dreptul la o instanță nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției și impunerea unei restricții de natură financiară în accesul unei persoane la o instanță (Tolstoy –Miloslavsky vs. Regatul Unit), urmează a fi una justificată, generată de situația celui ce recurge la calea de atac, dar și conformă normelor care guvernează accesul la justiție.

Reieșind din prevederile art.85 și art.118 din Codul de Procedură Civilă, urma ca instanței de judecată să-i fi fost administrate probe care urmau să confirme imposibilitatea achitării taxei de stat, însă recurentul a evitat să probeze acele circumstanțe care fac imposibilă achitarea acesteia.

Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de apel în mod just a respins demersul de scutire de la plata taxei de stat, nefiind justificată necesitatea scutirii de la plata taxei de stat.

Însuși criticile recurentului sunt apreciate de Colegiul ca fiind contradictorii și lipsite de o argumentare logico-juridică, care nu pot fi reținute întru admiterea recursului. Se pretinde că netemeinicia încheierii recurate este evidențiată de imposibilitatea prezentării probelor ce țin de situația financiară precară și în același timp se insistă asupra necesității scutirii de la plata taxei de stat, în lipsa oricăror

probe. Recurentul recunoaște lipsa la materialele dosarului a înscrisurilor care să permită determinarea imposibilității de a suporta cheltuielile vizate de plata taxei de stat sau caracterul excesiv al acesteia și totodată, evită să prezinte asemenea înscrisuri sau cel puțin să facă referire la acestea.

În mod cert, omisiunea avocatului Nicolae Leșan de a acționa în interesele CCL nr.211 și a prezentat înscrisurile necesare în sensul determinării situației financiare reale a CCL nr.211 nu poate fi imputată instanței de judecată, având în vedere că atât avocatul Nicolae Leșan, cât și CCL nr.211 au fost înștiințați despre data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată din 30 noiembrie 2016.

În aceste condiții, Colegiul apreciază recursul declarat de Nicolae Leșan, în interesele CCL nr.211 ca fiind neîntemeiat și care necesită a fi respins, ori încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016 este întemeiată și justificată de circumstanțele de fapt și de drept ale pricinii, reținute în mod corect de instanța de judecată, motiv pentru care încheierea recurată urmează a fi menținută.

Conform art.427 lit.a) din Codul de Procedură Civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 427 lit.a), art. 428 din Codul de Procedură Civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Nicolae Leșan, în interesele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.211.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.211, privind încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecători –

Svetlana Filincova

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas